

смъртъ,“ — тогава да, ако това бѣше санкционирано, ако бѣше прѣслѣдвано въ нашия законъ, както каза г. Прокуроръ, тогава да, може да се наложи наказанието, което иска г. Прокурора, но менъ ми се струва, че това, което той каза, толкова нѣщо нѣма въ нашия законъ и, слѣдователно, неможе и дума да става за приложението на подобно наказание.

Колкото до новото обвинение, т. е. за обвинението на Миларова въ издаване в. „Деветий Августъ“, това е било извѣстно на правителството, и че подиръ това на Миларова му сж е отворила вратата да си доде тукъ, както и на много други емигранти, които се скитаха по чуждина. И, ако да е вършено съ този вѣстникъ нѣкое прѣстѣпление, то на основание на единъ законъ отъ Народното Събрание, Миларовъ е прокламиранъ за амнистиранъ, и слѣдователно той не може да се прѣслѣдва сега за това прѣстѣпление, ако го има, ако може да се докаже, че то сжществува. Закона, за който ми е думата, носи заглавието: „Законъ за амнистиране всички политически прѣстѣпници, които сж взели участие въ приключенията отъ 9-й Августъ 1886 год. до Старо-Загорското приключение включително,“ съ изключение на главнитѣ дѣйци. Този законъ е отъ 24-й Декемврий 1888 год. Значи, подиръ издаването на Миларовий вѣстникъ „Деветий Августъ“ е издаденъ този законъ.

Вий знаете, че Ст. Загорското приключение датира отъ 1888 год., тъй нарѣчено „Бояново въстание“. Ще рѣче, г-да сждии, че съ издаването на тази амнистия, и да е имало нѣщо прѣстѣпно извършено отъ Миларова съ издаването на вѣстникъ, то сж е заличило, загладило, и самото правителство заедно съ Народното Събрание, сж отворили вратата, както на Миларова, тъй и на всички други онѣзи прѣстѣпници, които сж замѣсени въ приключенията, които за жалость се разиграха прѣвъ онѣзи години въ страната. Сега, отъ формална страна, — при всичко, че на много мѣста се говори, че имало и другъ вѣстникъ „19-й Февруарий,“ — но въпросътъ е, може ли г-нъ прокурора да памѣри факти, давни необорими, че Миларовъ е извършилъ прѣстѣпление съ печатанieto на вѣстникъ „Деветий Августъ“? Отъ формална страна, както и при сжществуването на закона за амнистията, неможе да има прѣстѣпление по вѣстника. Но и да нѣмаше тази амнистия, пакъ неможете да сждите Миларова за вѣстника, за това прѣстѣпление. Защото, първо, трѣбваше да знае г-нъ прокурора, че вий не сте по-